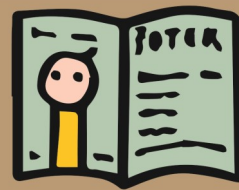

ZÁKLADNÍ ŠKOLA V PROSEČI U SKUTČE

ŠKOLNÍ ČASOPIS
PRO VŠECHNY

ŠOTEK

ŠOTEK-NEJLEPŠÍ ČASOPIS
PARDUBICKÉHO KRAJE

KVĚTEN 2015

Uvnitř najdete :

Pozdrav z redakce

Den matek

Beseda o odboji

Mezi nebem a zemí

Lakomec

Týden B. Martinů

Nepřehlédněte!

Malá Proseč TN

Vyzpovídali jsme...

Týden lesů

OVOV

GameCon

Zahalena temnotou

NEJLEPŠÍ ŠKOLNÍ ČASOPIS ROKU

V pátek 15. května se „mladí novináři“ sešli v Pardubicích, aby zde převzali ocenění za svou celoroční práci. I z naší redakce jsme vyslali své zástupce. Umístění pro nás nebylo překvapením, jak jsme se Vám pochlubili již v minulém čísle, o našem 1. místě jsme se dozvěděli z Pardubického deníku. Kromě cenného diplomu nás ale potěšilo i to, že vyhlásování proběhne v redakci právě Pardubického deníku a že se budeme moci podívat i do Pardubického rozhlasu. Po slavnostním předání ocenění jsme se mohli seznámit s prací redaktorů, dozvěděli jsme se, co je to „otvůrka“ (úvodní článek), „samka“ (fotka na 1. straně), „čtverák“ (článek o čtyřech sloupcích), sami jsme i pomohli článek napsat, prostě moc se nám tady líbilo. Také v rozhlase nás všude provedli a nakoukli jsme i do živého vysílání. Každopádně jsme se shodli na tom, že by nás tato práce bavila.

Katka Stodolová, Hana Odvárková, Veronika Bukáčková

Š

O

T

E

K

Organizátor: Asociace středoškolských klubů České republiky, o.s.
Národní informační centrum pro mládež
Občanské sdružení Altus

ŠKOLNÍ ČASOPIS ROKU 2015

V Pardubicích 15. května 2015

1. místo

v kategorii **ŽÁCI II. STUPNĚ** získává:

ŠOTEK

ZŠ Proseč

MLI Roman Mlék
ředitel soutěže v Pardubickém kraji

Tomáš Dvořák
šéfredaktor Pardubického deníku

Zdeněk Novák
Český rozhlas Pardubice

Zdeň
Tomáš Zdechovský
poslanec Evropského parlamentu

MINISTERSTVO ŠKOLSTVÍ, MLÁDEŽE A TĚLOVÝCHOVY

R36.cz
Cesta k úspěchu
Marketing
Produkce
Management
Konzultace

ASK
Asociace středoškolských klubů České republiky, o.s.

deník
Pardubice
Český rozhlas

občanské sdružení
altus

NICM
národní informační centrum pro mládež

EVROPSKÝ PARLAMENT

TÝDEN LESŮ

aneb Vypustili jsme šest'áky do lesa...

V pondělí 11. května jsme se učili v lese u Svaté Kateřiny. Ing. Lenka Baloušková, revírník v Proseči, nás provedla „svým lesem“. Na samém začátku jsme si zahráli seznamovací hru a stanovili si pravidla, která musíme v lese dodržovat. Pak jsme procházeli lesem a dozvídali se informace o ochraně lesa i o lesním hospodářství. Zahráli jsme si mnoho dalších pěkných her. Nejvíc se nám líbila hra na jelena, oplocenku a strom, ale i na lýkožrouta. Viděli jsme, jakými způsoby lesníci chrání les před přemnožením škůdců. Účinnou zbraní na lýkožrouty jsou feromonové lapače, ale i lapáky z pokácených stromů přikrytých větvemi. Ty jsou pro ně velkým lákadlem. Během dvouhodinového bloku jsme také poznávali jehličnaté a listnaté stromy a lesní rostliny. Čas strávený v lese nám navíc zpříjemnilo pěkné slunečné počasí. Děkujeme Ing. Lence Balouškové za velmi pěkný program.

Mgr. Šárka Kovářová

MALÁ PROSEČ TERÉZY NOVÁKOVÉ

Základní škola Proseč spolu s městem Proseč uspořádaly v letošním školním roce již X. ročník celostátní soutěže v literárním projevu dětí „Malá Proseč Terézy Novákové“, která je určena mladým autorům ze základních škol a odpovídajících ročníků víceletých gymnázií.

Letos pořadatelé obdrželi 86 básnických a prozaických děl z 50 škol doslova z celé republiky. Nezávislá odborná porota vybrala celkem 26 nejzajímavějších příspěvků. Jejich autoři byli pozváni do Proseče, kde se v sobotu 16. 5. 2015 uskutečnilo slavnostní vyhodnocení.

Dopoledne přijal mladé autory s doprovodem na městském úřadě starosta města pan Jan Macháček. Poté si naši hosté prohlédli prosečské muzeum a muzeum dýmek.

Následovala návštěva školy, kde účastníci akce zhlédli krátký dokument o největší události ve městě „cyklozávodcích“ a kde byl pro všechny účastníky také připraven oběd. Zároveň si mohli hosté prohlédnout celý areál včetně tříd a seznámit se s životem školy, úspěchy dětí a akcemi, které místní žáci pod vedením svých učitelů realizují.

Od 13,30 hod. probíhalo v místní orlovně slavnostní vyhodnocení. Nás velice potěšilo, že mezi vyhodnocenými byla také Iveta Pešková, žákyně naší ZŠ, která obsadila ve své kategorii krásné třetí místo.

Po úvodním vystoupení pěveckého sboru „Žluťásci“ z místní ZŠ a krátkých projevech pořadatelů nastalo vlastní přednášení vyhodnocených prací, předávání cen a diplomů.

Po celý den byl přítomný také čestný host, kterým letos byla známá televizní a rozhlasová moderátorka a herečka paní Ester Janečková, jež také úspěšným autorům osobně diplomy předávala.

Akce se konala pod záštitou členky Rady Pardubického kraje Ing. Jany Pernicové a byla finančně podpořena Pardubickým krajem. Hlavními partnery byly město Proseč, Pardubický kraj, Základní škola Proseč a dále nakladatelství Fraus, Albatros, Mladá fronta a Fragment. Finančními prostředky či věcnými dary dále přispěly i prosečské firmy: BPK I.t.d., DIPRO výrobní družstvo invalidů, ERGOTEP družstvo invalidů, Jednota spotřební družstvo SOTM Proseč, Květinové studio ILONA, LOMYKÁMEN s.r.o., a SANTÉ výroba s.r.o.

Tato akce byla jednou z největších kulturních událostí v Proseči a kdo si ji nenechal ujít, jistě nelitoval.

Mgr. Zdeněk Pecina

Uvítali jsme příležitost vyzpovídat p. Ester Janečkovou, která byla hostem na této sobotní akci:

Jak jsem se dostala do televize?

„Hodně mi v tom pomohla dokumentaristka Helena Třeštíková, která se mnou točila sběratelský dokument Sestřičky, a ta mě doporučila svému kolegovi – režiséru Petru Jančárkovi pro pořad Politikon. Ten mě pozval na kamerové zkoušky. Vyhrála jsem, takže jsem moderovala pořad Politikon a pak mě pozvali do pořadu Sama doma. Potom, když už mě lidé znali z televize, tak mě pozvali na konkurz pořadu Pošta pro tebe.“

Máte nějaký vztah k Proseči?

„Já jsem jezdila do Proseče již jako malá holka. Měli jsme tady známé (Pepíka Šplíchala), jezdili jsme na Pasíčka a do Proseče jsme chodili na nákupy. Vždycky se mi to tu hrozně líbilo a navíc jsem dlouhou dobu bydlela v Hlinsku, což je nedaleko. Hrozně se mi líbí tento kraj, je to tu krásné.“

Zúčastnila jste se jako malá nějaké podobné soutěže jako je Malá Proseč Terezy Novákové?

Účastnila jsem se a byla to soutěž ještě za komunismu, která se jmenovala „Děti, mír a umění“. Já jsem tehdy v 7. třídě psala sbírku básniček Vůně. Bylo tam asi 10 básní. Nakonec jsem vyhrála celopražské kolo, akorát jsem nepostoupila do celostátního, protože postoupila báseň „Když poslouchám Sovětský rozhlas“, prostě moje báseň byla jenom o vůni. Takže jsem nepostoupila, ale psala jsem hodně jako malá a psala jsem ráda.

Kde nyní vystupujete, když už nevysílají pořad Pošta pro tebe?

No teď to právě řeším, co budu dělat dál, já ještě moderuji pořad Sama doma, ale tam se střídáme dvojice, takže tam nejsem tak často. Hodně teď dělám různé charitativní akce, které moderuji, mezitím se rozhoduji co dál. Již se rozhodovalo, jestli se Pošta pro tebe vrátí, ale my už víme, že se do konce roku vracet nebude, ale neví se, jestli nebude v příštím roce. Tak počkám, jak se rozhodnou.

Jaké školy jste vystudovala?

Já jsem studovala Základní školu na Proseku, potom střední zdravotnickou a pak jsem studovala divadelní fakultu a pak dramaturgii. Poté jsem přešla na herectví, takže jsem tu školu dokončila jako herečka.

Co se Vám nejvíce líbí na Vaší práci?

No na práci moderátorky, protože teď dlouhou dobu nehraji, se mi hrozně líbí jednak to, že potkávám spoustu zajímavých lidí, jednak že člověk musí být schopen hodně improvizovat. Sama doma je zábavný pořad v přímém přenosu, takže je to docela adrenalin a chodí tam spoustu zajímavých osobností. V Poště pro tebe bylo hrozně zajímavé poslouchat ty neuvěřitelné osudy lidí a snažit se je tím nějak provést a probrat to s nimi.

Čím jste chtěla být jako malá?

Já jsem byla dítě, které se vždycky strašně předvádělo, tak jsem buď chtěla být tanečnicí, zpěvačkou nebo herečkou, pak jsem chtěla být zdravotní sestřičkou, studovala jsem „zdrávku“ a než jsem šla na „Damu“, tak jsem se rozhodovala mezi divadlem a televizí. A maminkou jsem chtěla být, když jsem byla malá.

Za rozhovor poděkovaly Kristýna Jadrná a Aneta Pospíšilová

R

O

Z

H

O

V

O

R

DEN MATEK

Dne 10.5. jsme popřáli svým maminkám krásný Den matek. Den matek je den, kdy se vzdává pocta matkám a mateřství. Slaví se v různé dny na mnoha místech po celém světě. V tento den dávají děti svým matkám dárky, většinou vlastnoručně vyrobené. Myšlenka mezinárodních a pravidelných oslav tohoto svátku vznikla roku 1907 na počest Anny Reeves Jarvisové, která bojovala za práva matek. V Česku se slaví podle amerického vzoru rovněž druhou květnovou nedělí. A o svých maminkách nám napsali žáci 4. třídy

připravila Veronika Lettlová

Včera byl Den matek, a proto chci moji maminku popsat. Moje maminka je vysoká a štíhlá. Má krátké blondáté vlasy. Má zelené oči a dlouhé řasy. Moje maminka je moc hezká. Ráda nosí sukně a tričko s krátkým rukávem. Nosí nalakované nehty. Skoro vždycky je má červené. Moje maminka je moc hodná a pracovitá. Ráda chodí na výlety a jezdí na kole. Ráda čte knížky a vaří. Moc ráda pěstuje zeleninu. Mám moji maminku moc ráda.

Adéla Vášková

Včera byl svátek matek 10. května. Moje maminka má: černé do hněda vlasy, vyšší postavu, hnědé oči, středně velký trochu nalomený nos, velké uši, většinou krátké vlasy, středně velké růžové rty. Moje maminka má ráda čokoládu, čtečku, tátu, nás, celou naši rodinu a pracování na zahrádce. Nosí spíš tmavé oblečení a většinou nosí kalhoty. Do divadla, televize nebo tak nějak spíš sukni. Je milá, hodná, klidná (u nás musí být člověk svatý, aby u nás vydržel), hezká, někdy přísná... Jmenuje se Andrea, my jí říkáme Anti a je to Slovenka. Protože si vzala tatínka, bydlíme v Čechách.

Nina Sodomková

Včera 10.5. byl Den matek a já vám budu popisovat, jaká moje maminka je. Moje maminka se jmenuje Marie. Má hnědě čokoládové oči a tmavě hnědé vlasy. Není ani moc vysoká, ani malá, je prostě tak akorát. Obléká se moc hezky a všechno jí moc sluší. Je moc hodná a pracovitá, ale i moc hezky maluje a je zručná. Prostě jí všechno jde. Já ji mám moc ráda a za nic na světě bych ji nevyměnila.

Tereza Tobiášová

Dne 10.5. byl Den matek, a proto tu svoji budu popisovat. Moje maminka je velká, má dlouhé, vlnité a černohnědé vlasy. Má hnědé oči. Nejvíce nosí sukně, ale nejraději letní šaty. Moje maminka je hodná, milá a pracovitá. Pracuje ve škole jako zástupkyně a hodně opravuje sešity, ale myslím si, že radši sedí, leží, vyhřívá se na sluníčku a chodí na procházky se psem nebo do lesa. Má mě moc ráda a já ji.

Jana Michálková

Mojí mamince je 35 let. Má hnědočerné vlasy. Nosí na doma rifle a krátké tričko. Maminka je krásná a šikovná. Je šikovná hlavně na dorty. Někdy pracuje až do půlnoci. Její dorty mi moc chutnají. Je hodně hodná, ale někdy se umí rozzlobit. Na maminku se můžu vždy spolehnout a se vším mi poradí. Víím, že to se mnou myslí dobře. Ke Dni matek jsem jí vyrobil přání. Měla z něj velkou radost.

David Sodomka

Maminka je menší postavy. Má hnědé kudrnaté vlasy, hnědé oči a dlouhé řasy. Nosí brýle. Ráda si obléká kalhoty, sako a šátek kolem krku. Když má chvíli pro sebe, nalakuje si nehty. Ráda si s námi hraje, čte a pracuje na zahradě. Má radost, když jí pomáháme. Chutnají mi její perníčky a dobře nám vaří. Pracuje jako paní učitelka, hraje na flétnu a na klavír a zpívá ve sboru Duha. Mám ji rád.

Josef Matěj Kvapil

BESEDA O ODBOJI NA PROSEČSKU

Ve středu 13. května se žáci osmého a devátého ročníku zúčastnili přednášky o odboji na Prosečsku. Vyprávění doplnil dobovými dokumenty a fotografiemi pan Vladimír Báča, který na vlastní kůži zažil události 2. světové války. Žáci byli překvapeni, když jim do třídy přinesl zbraně originální výroby z válečného období. Prohlédli si i náboj do kanonu, který vážil necelých 15 kilogramů. Mohli si vyzkoušet uniformy s čestnými odznaky a řády, které panu Báčovi byly uděleny. Dozvěděli se více o kapitánovi Soškovi a generálu Svatoňovi a událostech spojených s jejich smrtí na Pasekách. Poděkováním byl potlesk a přání ještě mnoha takových besed a dalších setkání.

redakce

JEZDÍME DO DIVADLA

*V úterý 16. června pojedeme na poslední letošní abonentní představení do Východočeského divadla v Pardubicích. Uvidíme představení *Mezi nebem a zemí*.*

Na tuto romantickou komedii už se moc těšíme.

Iveta Pešková, Lucie Lacmanová, Marcela Košnarová

Mladí manželé Simon a Flic se stěhují do venkovského domu po slavném spisovateli

Jacku Cameronovi a jeho ženě Susie. Simon doufá, že ho zde políbí stejná múza jako jeho předchůdce a napíše zde svůj první román. A neboť peněz nemá mladý pár nazbyt, je pro něj důležitější velmi nízká cena Cameronova domu než pověsti o tom, že v něm straší. Duchové Jacka a Susie skutečně všechny dosavadní nové nájemníky vystrašili natolik, až je ze svého domu vyštvali, ale tentokrát je to jinak. Milující se mladý pár, který právě očekává

potomka, jim začne být postupně sympatický... Dokáží spolu tyto postavy ze dvou jiných světů žít ve vzájemné symbióze v jednom prostoru? A co na jejich zvláštní spolupráci anděl strážný?

Bravurně napsaná citlivá i dojemná komedie současné britské autorky ukazuje důležitost přirozených lidských hodnot, jako jsou láska, rodinné štěstí nebo pevná víra, které je třeba za každých okolností hájit. Ať již za života, nebo i po smrti. Romantická komedie o soužití dvou světů, po které začnete vnímat vlídné duchy a strážné anděly kolem sebe.

V hlavních rolích P. Janečková, P. Dohnal, M. Sikorová a P. Borovec, režie K. Dušková .

Toto představení ale nebude jediné, které v červnu zhlédneme. Hned 3. června pojedeme do Jihlavy, kde uvidíme komedii Lakomec. Kromě divadla se těšíme také na návštěvu ZOO.

Motto

Ach, peníze, penízky, vy moji zlatí drahouškové! Vzali mi vás! Jste pryč, a pryč je má opora, má útěcha, má radost! Pro mne je všemu konec! Nemám už, co bych na tomto světě pohledával!

Jméno Harpagon se stalo synonymem lakomce, pro kterého je důležitá jen a pouze jeho plná pokladna. Harpagon je boháč, který své jmění získal nezřízenou lichvou a strašlivou lakotou, kterou ubíjí celou svoji rodinu a zároveň vykořisťuje své služebnictvo. Lakota je u Harpagona

vášeň, která ho vyčleňuje z živého kruhu rodiny a společnosti – nezajímá ho vlastně nic (ani jeho děti, ani jejich city, on sám žádné city také nemá - kromě své vilnosti a chtíče, který se dá ukojit opět zase za peníze) – má rád vlastně pouze svou „skříňku“ s 30 tisíci zlatých... Chudák. Moliérova komedie z roku 1668, kde hlavní roli hraje člověk, z něhož mamon a hon za penězi učinil otroka zlata a bohatství, který pro samé peníze nevidí, že ztrácí své nejbližší, že ztrácí svou lidskost, radost i lidskou pospolitost, nám i připadá i v dnešní době velmi živá... Je zajímavé a stojí za zmínku, že na jevišti Horáckého divadla se Lakomec dosud neobjevil!

Vystupují:

Stanislav Gerstner, Matyáš Procházka, Vladimíra Čapková, Zdeněk Stejskal, Martin Dobišek, Lucie Ingrová, Josef Kundera, Marta Dřímál Ondráčková,

MOLIÉRE

Francouzský spisovatel Jaen- Baptiste Poquelin vystupoval pod jménem Moliére. Narodil se v roce 1622. Od svých mladých let působil u kočovných společností jako herec a režisér. Zabýval se také psaním frašek a komedií. Poté získal místo ředitele královského divadla v Paříži. Stále vedl válku s církví a s k r á l o v s k ý m d v o r e m .

V jeho hrách se promítala soudobá mravní problematika, od postavení žen ve společnosti i v rodině, lakoty, náboženského pokrytectví až po úlisnost a snahu měšťanstva napodobovat šlechtu. Postavy jeho děl mají výrazné charakterové rysy.

Moliére zemřel v roce 1673.

Štěpánka Doležalová, Barbora Lněničková

LITERÁRNÍ STRÁNKY

Přinášíme Vám literární práci Ivety Peškové, se kterou uspěla v soutěži Malá Proseč Terézy Novákové:

ZAHALENA TEMNOTOU

Už je to týden. Vzbudila jsem se, všude byla tma. Netušila jsem, kde jsem. Hrozně mě bolela hlava, ruce jsem měla plné modřin, jako by mě někdo pevně držel. Připadala jsem si tak slabá. Když mi doktoři řekli, že jsem v bláznici, že jsem prý blázen, nevěřila jsem tomu. Měla jsem chuť utéct, toužila jsem po svobodě. Skoro jsem se ale ani nezvedla, natož abych utekla. Byla jsem v pasti. Zavřená jako nějaké zvíře. Nic jsem si nepamatovala. Doktoři mi dali tenhle deníček. Prý mám začít psát od začátku a pak prý přijdu na to, proč tu jsem. Nemyslím si, že mi to nějak pomůže. Ale mám jínou možnost?

Milý deníčku.

Vážně nevím, proč tam píšu to hloupý oslovení „Milý“, koneckonců jsi jen kus papíru. Ale teď k věci. Mám začít od začátku. Takže od té noci. Bylo mi čtrnáct. Nikdy jsem neměla moc kamarádů. A když se konečně nějaký vyskytl... Musela jsem se přestat učit, se šprtou přece nikdo nekamarádí. Každá pětka byl další bod u mých kamarádů. Rodiče mě nechápali, vždy jsem se tak dobře učila... Musela jsem sundat brýle a nasadit si čočky, byly tak nepříjemný. Také jsem musela změnit styl oblékání, bavit se s klukama, hubnout a každý den nosit jiný účes, bylo to brozný, ale měla jsem kamarádky. A pak šestýho ledna... Byla sem s nima venku. Procházeli jsme se po ulici a pili ten nehubnej alkohol, nesnášela jsem ho, ale musela jsem zapadnout. Pak jsme došli k tomu domu, kde bydleli starí manželé. I po těch letech se stále milovali. Byli ale velmi nemocní. Kamarády napadla brozná věc. Chtěli je okrást, a když zjistili, že je znám, měla jsem je zabavit, zatímco je budou vykrádat. Tohle už byl ale vrchol, to jsem přece nemohla udělat. Řekla jsem jim, že je to surový a nehubný a že to neudělám. A oni bez váhání na mě začali křičet nejrůznější nadávky.. Srabe! Jsi kamarádka na nic, jen jdi domů za maminkou! Já.. Málem jsem se rozbrečela, vzpomněla jsem si na ty chvíle, kdy jsem seděla sama v lavici a četla si knihu, zatímco se ostatní bavili. Teď jsem byla oblíbená. A o to všechno jsem měla přijít jen kvůli jedné věci. Ne.. To přece nemůžu! Tak fajn, jdem na to, křikla jsem na kamarády. Ti se na sebe usmáli, jako by jim bylo jasné, že to nakonec udělám. Zazvonila jsem.. manželé se divili, co tam dělám v téhle pozdní době. Řekla jsem, že jsem šla jen okolo, a tak jsem se stavila. Ptala jsem se jich, jak se poslední dobou mají a jestli už byli na tom vyšetření. Zatímco jsem se s nimi vybarvovala, kamarádi se vzadu oknem vloupali do jejich domu a kradli jim ty největší klenoty, co měli. Když už toho měli dost, mrkli na mě a já se s starouškou rozloučila. Pak jsem šla domů. Měla jsem blběj pocit a brozný výčitky svědomí, že jsem dlouho neusnula, nemohla jsem uvěřit tomu, že jsem to vážně udělala. Celou noc jsem se budila, protože se mi zdálo o tom, že po mně kamarádi budou chtít dělat podobné akce. Probudila jsem až v 11 hodin, vstala jsem a šla do kuchyně na snídani. Máma mi podala sendvič a sedla si vedle mě. A pak mi řekla.. Představ si, že včera někdo vykradl Novákovy, přišli úplně o všechno, co měli. Udělalo se mi zle, ale snažila jsem se to zakrýt. No a představ si... pokračovala máma. Že když ten její manžel uviděl, že přišli o všechno, co za celý život uspořili, dostal infarkt a v nemocnici zemřel. Je mi to líto, vím že si za nimi chodívala. Zastavil se mi dech a zamotala hlava. Já, já někoho zabil!

Myslím, že pro dnešek to stačilo, už mě z toho věčného psaní bolí ruka. Vstala jsem, ale nohy mě skoro neudržely. Podívala jsem se z okna. Byl úplněk.

Ahoj deníčku.

Jo, to myslím, že je lepší, „Ahoj..“, to je přece bezké... bezké jako třeba motýli poletující po louce nebo pasoucí se koně, mám moc ráda koně... Jo, máš pravdu deníčku.. vůbec se mi do toho psaní nechce.. koneckonců, komu by se chtělo psát o tom, jak se mu zničil život.. Ale jdu na to, musím psát... Od toho dne, co se to stalo... Nespala jsem... celé noci jsem byla schovaná pod peřinou a přemýšlela jsem o tom, co se stalo. Mámě jsem řekla, že mi není dobře a vlastně jsem nelhala. Nemohla jsem jít do školy, ne teď, sice mě zajímalo, jak na to, co se stalo, zareagovali kamarádi a jestli se nepoučili ze svých chyb. Doufala jsem v to, ale také jsem si uvědomila, jací jsou a že tohle je nezastaví. Jednou odpoledne mi zazvonil telefon. Byla to Lenka.. jedna z party. Ptala se mě, proč nechodím do školy a jestli nejdu ven. Zamyslela jsem se. Věděla jsem, že by mi to máma nedovolila, ale říct ne... ANO.. zakřičela jsem do telefonu. Otevřela jsem okno a rozhodla jsem se utéct... Rychle jsem běžela ke staré opuštěné budově, kde jsme se s kamarádkami scházely. Podívala jsem se jim do tváře. Ony se smály.. Jak se někdo, kdo má vinu na smrti, může smát? Povídalý jsme si. Bavily jsme se o všem možném. Pak už jsem to ale nemohla vydržet a křikla na ně: Jak se můžete jen tak bavit,

někdo umřel a je to vaše vina! Holky se ale zase jen usmály, přikročily ke mně a řekly: To je jednoduché, podaly mi injekci. Podaly mi injekci s drogou. Neboj se toho, bude ti po tom dobře, aspoň to zkus, notak.. přemlouvaly mě. Poddala jsem se jim a to byla chyba. Od toho okamžiku se můj život změnil od základu. Ten alkohol už nebyl tak hnusnej, pořád jsem se jen smála, už jsem si ani neuvědomovala, co se stalo, dobrovolně jsem se neučila a z několika předmětů jsem propadala. Z místního svatouška se stala rebelka a skončit s drogami by mě ani nenapadlo, vlatně jsem na to neměla sílu. Ze začátku mě drogy dělaly šťastnou, ale postupem času se mi z toho dělalo špatně.. Viděla jsem věci, co nebyly pravda.. A pak, začala jsem slyšet blasy...

Už jsem unavená, jdu si lehnout. V "BLÁZINCI" jsem už pár dní a ještě mě nepřišel nikdo navštívit. Ne, že bych chtěla, aby za mnou někdo přišel, koneckonců strčili mě sem. Ale tohle nebylo podobné mým rodičům, vždycky by přišli, ať by se stalo cokoli... Zničeho nic jsem uslyšela otevření velkých dveří na konci místnosti. Byl to doktor... „Tak co, jak si na tom, už jsi přišla na to, proč tady jsi?“ zeptal se mě tichým hlasem. „Ne!“ křikla jsem na něj. Nechápala jsem, proč mi to prostě nemůže říct, vždycky říká, že bude lepší, když na to přijdu sama. „Dobře, tak to nevádi,“ řekl stále klidným hlasem a podal mi obálku. „Tohle ti přišlo,“ dodal. Popadla jsem obálku a pomalu jí rozdělávala. Byla v ní fotka. Fotka nás. Mojí rodiny. Mých rodičů a sourozenců. Stiskla jsem pevně fotku a lehla si do postele...

Ahoj deníčku.

Takže musíme pokračovat dál.

Vím jen, že jsem se začala ostatním odcizovat. Má mysl byla ovlivněna drogami. Strhala jsem všechny plakáty ze zdi a vymalovala si pokoj černě. Z kaštanové barvy mých vlasů byla ublově černá a já sedávala v rohu pokoje. Rodiče už neměli jen podezření, začínali si být jisti. Probledali mi pokoj a ptali se mě, jestli něco beru. Začala jsem se bát. Říkali mi, že si zničím celý život, ale on už zničený byl. Křičeli na mě a říkali mi, ať s tím hned přestanu. Už mě to nebavilo dál poslouchat, popadla jsem tašku a rozhodla jsem se utéct za svojí partou. Dobře, tak pokračujme,.... No a pak jednou.... Nudili jsme se, nechodili jsme do školy, no vlastně vůbec jsme neměli co dělat. A tak nás napadlo zajít do nejznámějšího, ale tajného klubu pro mladistvé. Takhle nějak se tomu říkalo, mohli jsme tam pít a fetovat a nikomu to nevadilo. Bylo to ale asi 20 bloků daleko a v tomhle stavu bysme tam nikdy nedošli. Potřebovali jsme auto! Nikdo z nás ale auto neměl, navíc jsme nikdo neuměli řídit. Vzpomněla jsem si na to, že rodiče mají jedno rezervní auto na dvorku, se kterým už moc nejezdili. Měla jsem brožnej nápad a myslím, že asi víš jaký. Ukradli jsme auto rodičům a jeli jsme. Řídila jsem jako šílenec a jen jsem čekala, kdy si mě policajti všimnou. A pak... Byla tam prudká zatáčka a já jí nerybrala. Dostala jsem smyk a vybourali jsme se. Všude byla krev a slyšela jsem křik. Probudila jsem se v nemocnici, řekla jsem doktorům vše, co se stalo. O drogách a o všech, komu jsem ublížila. No a pak... probudila jsem se tady...

KONEC! Celý můj příběh.. A pořád nechápu, proč tu jsem.. Blázen přece nejsem. No a teď to musím odevzdat doktorovi, aby viděl, že to k ničemu nevedlo! Doktor už je tady. Tak tady ho máte.

Vzal si ho a pomalu si ho přečetl. Pak odešel a dveřmi s někým mluvil. Myslím, že to byli rodiče. Říkal jim: „Bohužel, žádná změna, nezlepšilo se to, pořád si myslí, že se to vše opravdu stalo, budeme muset nasadit další léčbu!“

Iveta Pešková, 6. třída

OKRESNÍ KOLO OVOV

Ve čtvrtek 7.5.2015 se v Hlinsku uskutečnilo okresní kolo **Odznaku všestrannosti olympijských vítězů**. Naše družstvo obhajovalo druhé místo z loňské sezóny. Družstvo muselo být doplněno, protože někteří členové, kteří se podíleli na úspěchu z minulého roku, se většinou již nekvalifikovali. Za družstvo startovali obhájci Štěpánka Doležalová, Barbora Lněničková, Veronika Uhrová a Jakub Dostál. Tuto čtveřici jsme doplnili Natálií Nešetřilovou, Filipem Sejkorou, Martinem Štorkem a Lukášem Hledíkem. Současně jsme do závodů nasadili 8 jednotlivců převážně z nižších ročníků. Všichni účastníci se na závody pilně připravovali minimálně půl roku.

V průběhu dopoledne absolvovali závodníci 6 disciplín – běh na 60 metrů, kliky za 2 minuty, přeskoky švihadla za 2 minuty, hod medicinbalem, trojskok snožmo a běh na 1000 metrů.

V konkurenci 11 škol jsme obstáli na jedničku. Po pěkných výkonech **družstvo soutěž vyhrálo** a bude reprezentovat naši školu i okres Chrudim i kole krajském.

Nad očekávání zasportovali i jednotlivci, kteří ve svých věkových kategoriích udělali tyto výsledky – **ročník 2005 – Jaromír Síla – 1.místo a Filip Romportl 2.místo, v kategorii r. 2004 – Andrej Česka – 2.místo, r. 2001 dívky – Štěpánka Doležalová – 1.místo, Barbora Lněničková 3.místo, r.2001 chlapci – Jakub Dostál 1.místo, Filip Sejkora 2.místo, r.2000 – Kateřina Binková 1.místo.** Závodníci na 1. a 2. místě budou závodit také v Moravské Třebové na krajském kole. Další účastníci závodů – Natálie Rychová, Václav Beránek, Pavel Soukal, a Jakub Hledík se v soutěži neztratili a jsou výbornou zálohou pro příští roky.

K umístění a k předvedeným výkonům všem blahopřejeme a těšíme se na krajské kolo.

Mgr.Jan Stodola, Mgr.Karla Nováková

O

V

O

V

KDO SI HRAJE, NEZLOBÍ

A kdo má rád hry, míří v létě do Pardubic.

Obrátili se na nás organizátoři zajímavé akce, zda bychom mohli v našem časopisu otisknout malou upoutávku. Zde Vám ji tedy přinášíme, třeba se necháte inspirovat:

16. – 19. července se v Pardubicích koná už jednadvacátý ročník největšího festivalu tzv. nepočítačových her, na kterém se potkají hráči všech věkových kategorií z celé republiky. Čtyři dny budou hrát RPG hry, deskové, karetní či figurkové hry, ale i akční hry, logické hry nebo třeba larpy. A nejedná se o žádný malý festival, loni dorazilo téměř pět set účastníků, z toho necelé dvě stovky studentů.

Letošním mottem GameConu je „cesta tam a zase zpátky“. Možností cestovat za hranice běžných dnů a své fantazie mají účastníci festivalu opravdu hodně. Během čtyř dnů a dvanácti herních bloků si budou mít šanci návštěvníci zažít v rámci her desítky nových příběhů a dobrodružství. První z takových možností nabízí RPG hry. Jako každoročně se bude konat mistrovství v asi nejznámější původně české fantasy RPG hře – Dračím doupěti. Kromě toho čekají na účastníky

festivalu i kratší hry, které si můžou vyzkoušet i úplně nezkušení hráči. Nezáleží, zda-li se chtějí vypravit do Podlondýna ve hře Příběhy Impéria či na Měsíc s vesmírnou lodí – strhující příběhy je čekají v každé RPG hře.

Komu by ale vyprávění nestačilo a chtěl by si příběhy zahrát a prožít naplno, na toho čekají larpy. Larpy jsou akčnější zábava pro účastníky, kteří baží po osobitějším zážitku - nechtějí jen pasivně konzumovat příběhy z plátna kina, chtějí být jedním z hrdinů onoho příběhu. Organizátoři GameConu se snaží každoročně vybrat larpy různých žánrů a typů. Letos bude možnost prožít příběh rodinného poválečného dramatu na larpu Doma je doma, zasmát se při hraní Kyttek versus Zombie anebo se proletět steampunkovou vzducholodí na Cestě do Isoly. Mezi inovativní larpy, které využívají možnosti dnešních technologií patří například Křížník Orlov, kde hráči pomocí tabletů řídí vesmírnou loď, a zároveň prožívají příběh posádky takové lodi.

Kromě toho GameCon nabízí skvělou příležitost vyzkoušet si nejnovější deskové a společenské hry, v rámci festivalu je po celý den otevřená velká deskoherna, kde si může každý zájemce zahrát libovolnou hru od téměř všech vydavatelů v ČR. Ochotní organizátoři vám vždy rádi vysvětlí pravidla libovolné hry. Trochu mimo kategorii deskových her a přece hodně blízko jsou hry v sekci Wargaming. Zájemci si zde mohou vyzkoušet, jaké to je plánovat strategii boje a vést svou armádu do boje proti odhodlanému nepříteli, ať už na moři či na souši.

Protože GameCon se snaží nebýt jen zábava uvnitř, organizátoři připravují i sérii akčních her a hodně z nich se bude konat právě venku. Bude možnost si zahrát famfrpál inspirovaný knihami o Harrym Potterovi nebo se osvěžit bitvou s vodními pistolemi. V sobotu večer pak GameCon vrcholí párty s živou hudbou a improshow.

Festival GameCon 16. – 19. července 2015, Pardubice

Michal Havelka – PR, marketing,

mhavelka@gamecon.cz, 739 534 760

<http://gamecon.cz/>

G

A

M

E

C

O

N

NEPŘEHLÉDNĚTE:

Základní škola Proseč
Vás jménem HUDEBNÍ DÍLNY zve na vernisáž

„Týden Bohuslava Martinů“

ve čtvrtek 28. května 2015 v 15:00 hod.
na hale 2. stupně základní školy

Program: vernisáž žákovských prací
prezentace o životě a díle Bohuslava Martinů
vystoupení pěveckých sborů a sólistů
klavírní ukázky z díla „Loutky“

TÝDEN BOHUSLAVA MARTINŮ V PROSEČI

Rok 2014 probíhal v České republice jakožto Rok hudby. I my v naší škole jsme v rámci předmětu hudební dílna připravovali řadu akcí k připomenutí našich významných skladatelů. Jedním z našich „nejbližších“ skladatelů je právě Bohuslav Martinů, proto jsme se rozhodli se s ním seznámit trochu blíže. S návrhem projektu jsme oslovili Nadaci Bohuslava Martinů, která nám na uskutečnění této akce přispěla i finanční částkou.

Mohli jsme tedy začít s přípravami. Jako první jsme si posháněli skladby Bohuslava Martinů, které jsme si nejen poslechli, ale klavírní cyklus Loutky jsme se pokusili i ztvárnit výtvarně. Jelikož se nám výkresy povedly, můžete je zhlédnout na naší vernisáži. Také jsme se začali seznamovat s životem a dílem skladatele. Naším cílem nebylo opsat encyklopedii, spíše jsme se zaměřili na to, co nás osobně zaujalo, čerpali jsme z různých materiálů. Osobně jsme navštívili rodnou světničku skladatele v Poličce a expozici o jeho životě a díle v poličském muzeu. Zde jsme si ještě naše poznatky doplnili a obohatili. S členy pěveckých sborů Červánek a Prosečánek jsme nacvičili Otevření slovečkem a Králko, milá králko, své skladby si také připravily sólistky a klavíristky.

Začátkem května jsme se zaměřili i na praktickou stránku našeho projektu – vyčištění studánek v našem nejbližším okolí. Vybrali jsme si studánku Pod Posekancem, ke které jsme si udělali vycházku vybaveni patřičným náradím a pokusili jsme se jí alespoň trochu ulehčit od bahna a kalů.

Dokončili jsme práce na naší prezentaci, která se uskuteční ve čtvrtek 28.5. 2015 od 15 hodin na hale II. stupně naší ZŠ, na kterou jste srdečně zváni.

Týden Bohuslava Martinů zakončíme slavnostně v sobotu 30. května, kdy navštívíme Otvírání studánek ve Vlčkově.

žáci hudební dílny

Odkazy:

[narodni-divadlo.cz](http://www.narodni-divadlo.cz)

[mimibazar.cz](http://www.mimibazar.cz)

[novinky.cz](http://www.novinky.cz)

www.google.com

www.i-creative.cz

<http://www.icej.cz/>

www.veskole.cz

[Profimedia.cz](http://www.Profimedia.cz)

[Www.seznam.cz](http://www.Www.seznam.cz)

**KVALITNÍ ŠKOLNÍ ČASOPIS
ABECEDA, O. S., 2012**